

Persones amb trastorns mentals greus treballen en un comerç de Llagostera

Més que una botiga

PERE DURAN

En Carles i la Diana són dos usuaris que participen en el projecte inclusiu de la cooperativa Moltacte i Massimo Dutti

BÀRBARA JULBE
Llagostera

On teniu l'outlet?" És una de les preguntes habituals que fan els clients quan entren per primera vegada en aquesta botiga de Llagostera. És aquí senyora!, respon l'encarregada. I els futurs compradors deixen entreveure una grata sorpresa. No se la imaginaven així. Tot tan ben ordenat, rigorosament plegat, conjunts combinats amb cura i, amb la roba, variats complements, com ara bosses de mà o sabates. Sembla un establiment qualsevol, però no ho és. Els empleats es desviuen per la feina i estan entusiasmats pel simple fet de poder treballar.

"Ens ha canviat la vida. Jo feia vuit anys que estava sense fer res. Anava del sofà al llit i del llit al sofà. Aquí estic molt a gust. Et socialitzes amb els companys. Hi ha molt bon ambient", subratlla el Carles, de 38 anys, de caràcter enèrgic i amb les idees molt clares. La Diana, una jove de 30, confessa amb certa timidesa que ha guanyat seguretat i confiança. "Estic molt agraïda perquè m'he adonat que sóc capaç de fer

"M'ha canviat la vida, feia vuit anys que estava sense feina, anava del sofà al llit i del llit al sofà", diu el Carles

coses i d'aprendre", apunta. Tots dos pateixen un trastorn mental però des que van tenir l'oportunitat d'entrar en aquest comerç el seu dia a dia ha fet un important tomb personal i, malgrat la malaltia, poden portar una vida normalitzada, perquè ja no es veuen obligats a ocultar-ho.

La cooperativa d'iniciativa social sense ànim de lucre Moltacte, l'objectiu de la qual és generar llocs de treball estable i remunerats per a un col·lectiu de persones que a causa de la seva malaltia ho té més complicat, i Massimo

Dutti, del grup Inditex, amb el seu programa d'inserció For&From, van colze amb colze en aquest projecte.

"Les persones amb discapacitat intel·lectual van començar fa anys la integració sociolaboral en processos de manipulació de la indústria, després es va ampliar a serveis com la jardineria, la neteja o la construcció. Però el fet innovador d'aquest projecte és que prenen contractes amb feines que són de cara al públic, amb la qual cosa els obliga a relacionar-se amb altres persones," recalca Miquel Isanta, gerent de Moltacte, que confirma la gran professionalitat d'aquests usuaris.

Investigació inclusiva a la Universitat de Girona

■ **Les persones amb discapacitat intel·lectual són les que coneixen més la seva realitat, per això la Universitat de Girona incorpora gent que pateix aquest trastorn al seu equip d'investigació sobre projectes al voltant de la transició a la vida adulta de les persones amb discapacitat intel·lectual. Constituïts en un consell assessor, la seva funció és aportar idees, opinar i fer propostes a l'equip de recerca. "Durant molt de temps han estat les veus oblidades en la investigació. Aquí intentem fer un gir. A més, les seves aportacions no només s'han d'escollar sinó que han de tenir un paper important en la presa de decisions. Se'ls demana la seva valoració com a experts. Això els és una oportunitat i un reconeixement", afirma Maria Pallisera, coordinadora del programa de doctorat en Educació. És el quart any que la universitat gironina duu a terme aquest projecte d'investigació inclusiva.**

tat d'aquests usuaris. "Les cinc persones amb trastorn mental sever que van obrir el 2008 una de les botigues de Moltacte a Manresa continuen treballant a l'establiment". En total aquesta cooperativa té tres outlets, de diferents marques, amb una plantilla d'una quarantena treballadors, dels quals vint són persones amb trastorns mentals greus.

L'outlet de Massimo Dutti, ubicat en ple centre de Llagostera i que va obrir les portes ara fa un any, té nou treballadors, cinc dels quals pateixen l'esmentada afectació mental. L'encarregada, Imma Fuyà, explica que, com en un altre establiment de la cadena, es cuiden tots els detalls, però en aquest la diferència és que les tasques s'adeqüen als perfils dels usuaris i se'ls dona temps perquè vagin aprenent. "Alguns comencen per reposar roba, a d'altres se'ls dona bé l'atenció al client, n'hi ha que s'ocupen del magatzem o de cobrar a la caixa...", detalla l'Imma, que afegeix que "aquí no competim, aquí no és millor qui fa més caixa, sinó que som tots iguals, som un equip".

Amb aquesta botiga outlet de Llagostera ja són nou els comerços (l'últim inaugurat aquest any a A Coruña) que formen part del programa d'inserció For&From (nascut el 2002) del grup Inditex. Cinc són a Catalunya (Manresa, Palafròl i Llagostera) i els altres quatre a Ourense, A Coruña i Alacant. Segons el grup, donen feina a unes 70 persones amb algun tipus de discapacitat física o intel·lectual i són establiments gestionats en règim de franquícia per organitzacions socials especialitzades.

Els usuaris reben formació i suport psicològic i professional permanent tant de tècnics de Moltacte com dels equips comercials de Massimo Dutti. "Els donem suport per si ens necessiten, però saben vendre, estan atents, coneixen el que toca fer...", comenta l'Imma. En aquestes botigues, la caixa sol ser un lloc de felicitacions: els clients s'adonen que a més d'emportar-se una peça de roba que els agrada, han contribuït a una bona causa.●

**LLETRA
PETITA**

**Magí
Camps**

Vinyes verdes vora la serra

La verema al Penedès ja s'ha acabat: els últims parellada i moscatell van entrar als cellers i a les caves fa un parell de setmanes, i divendres passat, amb el samsó i el cabernet sauvignon, hi van entrar els últims negres, m'informa Xavier Trillas, treballador de les Bodegas Torres. Damià Deàs, de les caves Vilarnau de Sant Sadurní, m'explica que el diumenge electoral van follar els últims raïms, en una de les moltes festes de la verema que se celebren a les caves i, també, als municipis que tenen vinya. Els pobles s'espavilen i, per atraure els pixapins, n'hi ha que munten una fira medieval, n'hi ha que fan la matança del porc, n'hi ha que recuperen antigues tradicions i n'hi ha que fan festes de la verema.

La Llacuna és un municipi situat a l'extrem sud de l'Anoia, que limita amb les comarques del Baix Camp i l'Alt Penedès i, gairebé, amb la Conca de Barberà. El poble, amb bones vinyes, pertany a la denominació d'origen Penedès, nom que abasta la comarca alta i la baixa, però també territoris limítrofs que són reconeguts amb aquesta distinció. Amb una altitud de 614 metres, és el municipi més alt de la DO i hi ha veïns que, quan n'han de dir la comarca, reivindiquen la pertinença a l'Altíssim Penedès.

Com fan molts altres pobles, la Llacuna també es busca la vida. Cada tardor, enguany en la vuitena edició el cap de setmana que ve, fa la seva Fira de Vins d'Alçada. De segur que molts dels que heu llegit fins aquí no hi heu vist res d'estrany, però el cas és que, amb el diccionari a la mà, els vins no haurien de ser d'alçada, sinó d'altura. No és l'única fira que fa servir aquest nom: també se'n celebren al Pla de Manlleu i a Tremp; fins i tot a la cota 2.000 de Port Ainé –al Pallars Sobirà– i al cim del Puigmal –a 2.910 m d'altitud– s'hi fa un tast de vins d'alçada.

Com cada tardor, la Llacuna, a 614 metres d'altitud, celebrarà la seva Fira de Vins d'Alçada

En castellà només hi ha una paraula –altura– per a l'alçada (dels éssers vius), per a l'alçària (d'una casa) i per a l'altura (la distància vertical d'un punt a la superfície de la Terra o a qualsevol altre terme de comparació). El dring lingüístic del parlant, en canvi, no està per tants matisos, se salta la norma i les acaba dient de l'alçada d'un campanar, frase feta que també grinyola si mirem el diccionari.

Sentim a dir que l'accident ha passat a l'alçada del número 297 del carrer Nàpols, per exemple, o que l'actitud d'una regidora no ha estat a l'alçada del càrrec, i en tots dos casos el mot hauria de ser altura. Però l'alçada s'ho està menjant tot i, tard o d'hora, el diccionari haurà de beneir tots aquests sentits. Entre altres coses, perquè, amb una paraula o una altra, les frases no presenten cap confusió semàntica. Mentrestant, però, intentarem estar a l'altura de les circumstàncies.

mcamps@lavanguardia.es